

TÜRKİYE’NİN ULUSAL GÜVENLİĞİNİN YOLUNUN ORTA DOĞUNUN ÇIKMAZ SOKAKLARINDAN GEÇTİĞİNİ DÜŞÜNENLERE!..

Münir Aktolga
Ekim 2016

“1.DÜNYA SAVAŞI BİZİ PARÇALAMAK İÇİN ÇIKARILMIŞTI, SAVAŞ HALA BİTMEMİŞTİR!... Şimdi görevimiz ikinci bir kurtuluş savaşı vererek ana gövdeden koparılan parçaları tekrar ona ekleyip emperyal büyük Türkiye’yi yeniden inşa etmektir”!...

Bu-bu anlayış- ne demektir biliyor musunuz; “Biz, Mısır, Suriye, Irak, Libya, Filistin, Balkanlar vb. gibi eski Osmanlı mülkünün parçaları olan ülkeleri bizim dışımızdaki ülkeler olarak görmüyoruz; çünkü bizler aslında tek bir vücuda ait parçaları. Bu nedenle, bu ülkelerde olup bitenlerle ilgilenmeyi de başka ülkelerin iç ilişkilerine müdahale olarak değerlendirmiyoruz. Bunlar bizim için iç ilişkilerimiz niteliğinde olan şeylerdir” demek!..

Bu, bu ruh hali bir travmayı yansıtıyor!.. Türkiye bir süredir Osmanlı’nın parçalanışını, 1. Dünya Savaşı yenilgisini hazmedemeyen, yaşanan bütün bu süreçlerin açıklamasını yapamadıkları için bunları TRAVMATİK olaylar olarak bilinç altında muhafaza eden, vakti zamanı gelince bunların intikamını almayı ideolojik duruş haline getiren bir zihniyetin-ideolojik bir virüsün- vesayeti altında bulunuyor...

Öyle anlaşılıyor ki, bunlar şimdi artık o „yüz yıllık parantezi“ kapatmanın vaktinin geldiğine inanarak, büyük „restorasyon“ faaliyetine başlamış bulunuyorlar!.. Hiç kimse kendini aldatmasın, yaşanan ve yaşanılacak olan bütün altüstlüklerin ortamını yaratan, bu türden bir kompleksle 20.Yüzyılın intikamını alarak onu yeniden yaşamaya yönelik travmatik- ideolojik bir jakobenliktir...

„Türklerin“ durumu böyle, peki ya Kürtler, 20.yy da onların yaşadıkları TRAVMALAR... bunlar öyle kolay yutulur şeyler mi idi?.. Şimdi onlar da, “gün bugündür, madem ki konjunktür elveriyor, durmak yok ileri” diyerek 20.Yüzyılı yeniden yaşamaya çalışıyorlar!..

Bu da gene tam bir akıl tutulması hali değil midir?.. Bir yandan, kendilerini Marksizmi-Leninizmi geliştirerek dünyayı kurtarma misyonuna sahip devrimci öncüler olarak görürlerken , diğer yandan da, „düşmanımın düşmanı dostumdur“ mantığıyla kırk yıldır baş düşman olarak gördükleri „ABD emperyalistlerinin“ peşine takılıp gitmeye çalışan „halkın-halkların-devrimci öncüleri“!..

Bütün bunlar normal şeyler midir sizce?.. Sizi bilmiyorum ama bence değil!.. 20.Yüzyılın kapanmamış hesapları yeniden açılarak nereye varılabilir ki?.. Maddi olarak-gövdeleriyle- 21.Yüzyılda yaşayan insanlar, zihinsel dünyalarıyla hala 20.Yüzyılda yaşadıkları için, yarattıkları travmatik-ideolojik dünyalarında 20.Yüzyılın intikamını almaya çalışarak birbirlerini tüketmeye çalışıyorlar!..

Peki Ne yapmak lazım? Bakın isterseniz bunun cevabını bize Cumhurbaşkanı'nın Başdanışmanı sayın Tanrıverdi versin. Bu linki tıklayarak lütfen sonuna kadar izleyin. <https://www.youtube.com/watch?v=1Zi-Sbg-Yw>

Sayın Tanrıverdi'nin önerilerine bir de benim daha önceki bir çalışmada yer alan önerileri ilave ederseniz (<http://www.aktolga.de/m54.pdf>) aslında ne yapmak gerektiği apaçık ortada duruyor. Bütün mesele, iç ve dış dinamiklerin kesiştiği varılan yeni kavşakta hangi yöne gidileceğinin belirlenmesiyle ilgili:

Ya, gittikçe daha çok MHP lileşen bir siyasetle, yeni tipten Devletçi-milliyetçi-islamcı jakoben bir siyasetle, devrimin birinci aşamasında hapsolup kalarak, eski Türkiye içinde restorasyona yönelik reaksiyoner bir kısır döngü içinde debelenip duracağız, ya da, sayın Tanrıverdi'nin önerdiği adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanmayı gerçekleştirerek yeni Türkiye'yi inşa yoluna gireceğiz...

Türkiye'nin ulusal güvenliğininin yolunun MHP desteğiyle elde edilecek „Türk tipi bir başkanlık sisteminden“ geçtiğini düşünenler, Ortadoğu'nun çıkmaz sokaklarında ulusal güvenliğimiz için çıkış yolu arayanlar yanlış yapıyorlar. Buralardan bir yere varılamaz. Ne olacak yani, yarın Rakka'da, Musul'da açıklanan hedeflere ulaşılsa burada bitecek mi sorun, o zaman ulusal güvenliğimiz daha mı artmış olacak?!.. Hiç sanmıyorum! Türkiye'nin ulusal güvenliğinin yolu buralardan değil, yeni Türkiye'yi inşa için adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanmadan geçiyor. Bu yolda Türkiye'nin yeni tipten jakoben devrimcilere, Enver veya Napolyon özentilerine değil, 21.yy dinamiklerini kavrayan normal insanlara-liderlere ihtiyacı var!.. İçine girilen yeni dönemde, „Beyazların“ ve „Siyahların“ yanı sıra, yeni Türkiye'nin Melez insanların da seslerini daha çok duyurabilmeleri gerekiyor!..